

Sygn. akt IV KO 37/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie K.B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 218 § 1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 kwietnia 2017 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w C. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu

sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt III K .../16),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C. postanowieniem z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt III K .../16, wystąpił o przekazanie sprawy K.B., oskarżonego z art. 218 § 1a k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, a mianowicie Sądowi Rejonowemu w K., podnosząc, że stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu dojazd do tutejszego sądu. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd podkreślił, że oskarżony zmienił miejsce zamieszkania na K., w których ma zamiar stale przebywać, a ze względu na stan zdrowia wykazany w opinii sądowo-lekarskiej, może brać udział w rozprawie tylko przed sądem w miejscu zamieszkania, a czas trwania rozprawy nie powinien przekraczać dwóch godzin dziennie. Lekarz – biegły sądowy Sądu Okręgowego w G. – stwierdził, że występujące u K.B. dysfunkcje w zakresie narządu ruchu obu stóp i kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, kwalifikują go do uczestnictwa w rozprawie tylko w krótkim okresie czasowym, to jest, do dwóch

godzin dziennie - i to bez konieczności dojeżdżania do innego, oddalonego miasta (k. 979).

Zdaniem wnioskującego Sądu, w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki z art. 37 k.p.k., gdyż dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy K.B. sądowi mającemu siedzibę w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego, a zatem Sądowi Rejonowemu w K. Występujący z wnioskiem Sąd wskazał również, że w innej sprawie tego samego oskarżonego, zapadło już postanowienie Sądu Najwyższego pod sygn. akt IV KO 69/16. Sąd Najwyższy uznał wówczas za konieczne przekazanie sprawy do prowadzenia sądowi równorzędnemu, bliższemu miejscu zamieszkania oskarżonego, aniżeli sąd właściwy, właśnie ze względu na stan jego zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w C. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575*). Zdaniem Sądu Najwyższego, w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie miejscowo właściwym (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, OSNwSK 2008/1/1625; z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626*).

Po uchyleniu wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 30 kwietnia 2015 r., sygn. akt III K .../13, przez Sąd Okręgowy w C. na mocy wyroku z dnia 25 listopada 2016 r., w sprawie VII Ka .../16, w ponownym postępowaniu wyznaczono tylko jeden termin rozprawy – w dniu 30 stycznia 2017 r. (k. 970). Oskarżony złożył wiosek o odroczenie tego terminu rozprawy z uwagi na badanie w Poradni

Urazowo-Ortopedycznej w O. w sprawie II K .../15. Rozprawę tę odroczono i zwrócono się do Sądu Rejonowego w O. o przesłanie opinii o stanie zdrowia oskarżonego. Opinia wydana w sprawie II K .../15, na zlecenie Sądu Rejonowego w O. (postanowienie z dnia 25 listopada 2016 r., k. 939), została dołączona do akt niniejszej sprawy. Z tej opinii sądowo-lekarskiej sporządzonej w dniu 30 stycznia 2017 r. wynika, że w obecnym stanie zdrowia oskarżonego nie jest wskazane, aby K. B. stawiał się w Sądzie w C. celem wzięcia udziału w rozprawie.

Po przeprowadzeniu badania lekarskiego, zapoznaniu się z dokumentacją lekarską i aktami sprawy, biegły stwierdził, że w chwili obecnej z punktu widzenia ortopedycznego oskarżony może brać udział w rozprawie przed Sądem Rejonowym miejsca zamieszkania, jednak jedynie przez okres dwóch godzin dziennie. Liczne dysfunkcje w zakresie narządu ruchu obu stóp i kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego (stan po wybuchowym złamaniu trzonu kręgu L 5, leczone operacyjnie powikłanie obluzowania implantów, reoperacją i ponownym zespoleniem, obustronna kręgoszczelina L5, stan po złamaniu wyrostka poprzecznego L 4, przewlekły pourazowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego z dysfunkcją statycznie - dynamiczną, cukrzyca, stopa cukrzycowa lewa i stan po amputacji palca V stopy lewej) kwalifikują go do uczestnictwa w rozprawie w tak krótkim okresie czasowym i bez konieczności dojeżdżania do innego oddalonego miasta (k. 979). Dodał również, że od ostatniego badania z dnia 15 kwietnia 2016 r., nie nastąpiła żadna poprawa w stanie zdrowia badanego, a nawet stwierdzono pogorszenie funkcji w obrębie kręgosłupa. Jednocześnie biegły nie wskazał, by stan zdrowia oskarżonego stanowił bezwzględną przeszkodę do uczestnictwa w postępowaniu sądowym. Uczestnictwo to jednak wymaga zapewnienia szczególnych warunków, z których najistotniejsze dla niniejszej sprawy jest zapewnienie, by czynności dokonywane z udziałem oskarżonego odbywały się w sądzie miejsca jego zamieszkania.

Wskazane powyżej okoliczności, a także fakt, że oskarżony mieszka w K., uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości delegacyjnej określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w tym mieście.

Natomiast krytycznie należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy w C. nie sprecyzował, do którego, spośród dwóch Sądów Rejonowych funkcjonujących w

tym mieście, winna być przekazana niniejsza sprawa. Zważywszy na fakt, iż oskarżony mieszka w K. przy ulicy K., Sądem właściwym miejscowo jest Sąd Rejonowy w K. i temu Sądowi należało sprawę przekazać w trybie art. 37 k.p.k. Tylko taka decyzja pozwoli oskarżonemu na udział w rozprawie, minimalizując czas i trudy związane z dotarciem do sądu.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

kc